

Presentació

El grup teatral *Tempus est iucundum* que dirigeix l'autor d'aquesta versió de la *Mostel·lària* (o *La comèdia del fantasma*, tal com també se la coneix) ha vingut representant aquesta peça de Plaute des de fa anys i en escenaris molt diversos, sempre davant de públic jove. Semblava del tot pertinent, doncs, de donar a conèixer —sempre pensant en els nois i noies que assisteixen a les representacions de teatre clàssic grecollatí— quines són les solucions adoptades davant d'un text llatí que presenta una riquesa verbal gairebé sense fi i que, per això mateix, s'ha convertit en motiu de reflexió continuada i de viu diàleg entre molts d'ells. Es tractava de veure com es podia fer actual i nostre aquell registre de Plaute tan variat, ple de vigoria i de jocs de mots. No asseguraré que hi hagi reeixit plenament: mai ningú no s'ha atrevit a dir res de semblant. Però el resultat és satisfactori, de bon gust, amb encerts originals, llargament meditat, fins i tot tranquil·litzador per a qualsevol que vulgui aplicar a la traducció un ull crític.

Però, avui per avui, com que els més receptius i interessats pel missatge dels clàssics són els joves, calia fer-ho sempre pensant en ells. Així ha estat. La traducció ha estat elaborada i adaptada sempre tenint *in mente* un públic jove inquiet i àvid per conèixer i assaborir —en moltíssims casos, per primer cop— els diàlegs i les escenes enjogassadíssimes de la comèdia. Això val tant per als lectors com per als espectadors. De fet, Plaute no necessita recomanació: grans genis teatrals, com Shakespeare o Molière, s'hi han referit sense dubtar mai en l'encert de la seva elecció. No és possible, per tant, amagar —tot al contrari!— el nostre desig més pregon perquè els versos de Plaute arribin, a través d'aquest bastiment de representació, a l'esperit emprenedor d'una bona colla de joves d'avui perquè s'animin a convertir-la en una agradable realitat.

Ramon Torné Teixidó